

Orwellův rok v Kopřivnici

„Závěry z případu porušení směrnic A-oper-I-3 příslušníky Správy StB KS SNB Ostrava“

PETR BLAŽEK

Okolnosti získávání jednoho z římskokatolických kněží ke spolupráci se Státní bezpečností dokládají, že příslušníci tajné policie neváhali používat při své práci brutální metody ještě hluboko v osmdesátých letech. Publikovaný rozkaz náčelníka Správy Státní bezpečnosti Ostrava plk. Josefa Šobáně současně přibližuje kontrolní mechanismy tajné policie a důležitou roli interních směrnic. Popisovaný případ je také mementem neúspěšných snah vyšetřit a odsoudit komunistické zločiny.

Dne 14. dubna 1984 přijeli okolo jedenácté hodiny dopoledne příslušníci StB kpt. JUDr. Oldřich Krkoška a pprap. Jiří Mlejnecký autem do Štramberku. Zamířili na místní římskokatolickou faru, kde podle předchozí dohody vyzvedli kněze Václava Altrichtera. Poté odjeli do kopřivnického hotelu Stadion. Jeho vedoucí Rostislav Vichera, který byl známý kpt. Krkošky, přenechal návštěvníkům svou kancelář pro jednání, které mělo splnit jediný cíl – získat pro politickou policii nového tajného spolupracovníka.

Při sedmihodinovém rozhovoru s knězem použili příslušníci StB nejrůznější metody psychického ná-

tlaku, včetně vyhrožování řeznickým nožem a obvinění ze znásilnění. O brutální „verbovce“ se záhy dozvěděla řada osob a původně lokální kauza přerostla po několika měsících do jednoho z případů, které v osmdesátých letech vyšetřovala Inspekce ministra vnitra ČSSR. Příslušníci StB byli tehdy s ohledem na pověst tajné policie potrestáni pouze kázeňsky. Obžalování byli teprve řadu let po zhroutilí komunistického režimu. V roce 2005 si však vyslechli osvobuzující rozsudek, neboť podle výroku Nejvyššího soudu České republiky byly spáchané trestné činy již promlčeny.

Prohlášení
 Prohláším, že jsem si nikomu sdělil
 se svým jménem se státní bezpečnosti
 StB, že bych měl být
 prohledán a vyšetřen. V listě sděloval
 formální představení státní bezpečnosti
 svým jménem a jménem státní bezpečnosti 1984.
 dne 14. 4. 1984
 Alena Bordovská

Prohlášení o mlčenlivosti napsala a podepsala zástupkyně vedoucího kopřivnického hotelu Stadion Alena Bordovská krátce po skončení „verbovky“.

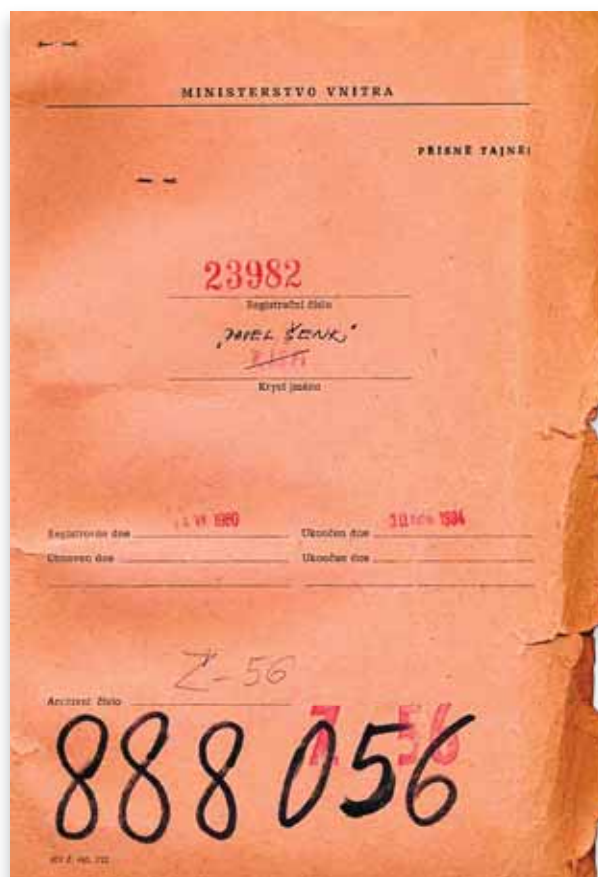
Zdroj: ABS

„ZAJISTIT JEHO KONTROLU“

O Václava Altrichtera se StB začala intenzivně zajímat již na počátku osmdesátých let. Třiačtyřicetiletý římskokatolický kněz tehdy bydlel na faře v Orlové, kde měl na starosti rychvaldskou farnost. Příslušník oddělení tajné policie na Okresní správě Sboru národní bezpečnosti v Karviné kpt. Josef Dalík uvedl 3. července 1980, proč navrhl založit spis prověřované osoby: *Na základě úkolů RPP¹ hodlám jmenovaného v problematice církev vést ve spise PO a zajistit jeho kontrolu, neboť dle jeho poznatků získaných II. odborem S StB Ostrava jde o doposud neproověřeného kněze řím[sko] kat[olické] církve, u kterého nejsou vzhledem k jeho silnému náboženskému zánění vyloučeny snahy a kontakty na polský klér. Kontrola bude rovněž zaměřena ve směru, zda z jeho strany nedochází k nedovolenému ovlivňování mládeže v náboženském duchu.²*

Ve zmíněném dokumentu navrhoval kpt. Dalík, aby byla pro sledování kněze nasazena agentura karvinského oddělení StB. Podle plánu se chtěl zejména zaměřit na ministranty, mezi nimiž hodlal nalézt „vhodnou osobu“, kterou chtěl „vytěžit s cílem splnění cíle kontroly“. V tomto návrhu se také poprvé objevuje snaha tajné policie získat takové informace, pomocí nichž by mohl být Václav Altrichter v budoucnosti vydírán: *Zjistit vztah k ženám u prověřovaného s cílem získání možnosti kompromitace jmenovaného.* Po schválení náčelníkem oddělení byl spis následně zaregistrován 16. července 1980 pod krycím jménem „Ríša“ v ostravské evidenci svazků.³ Z dochovaného svazku není bohužel zcela jasné, jak se v následujících letech vyvíjela snaha StB o kontrolu kněze, neboť drtivá většina dokumentů byla před jeho uložením do archivu skartována. Další zpráva uložená ve svazku je datována až 6. února 1984 – jedná se o „memorandum“, kde je stručně popsán životopis a postoje Václava Altrichtera. Připraveno bylo jako podklad pro plánovanou „verbovku“.

Předchozí události umožňují alespoň částečně rekonstruovat sekundární prameny, mezi nimiž má významné místo rozkaz náčelníka Správy StB Ostrava plk. Šobáně o brutálně vedené „verbovce“. Spis prověřované osoby „Ríša“ převzalo 3. listopadu 1982 oddělení StB Nový Jičín, kam se tehdy sledovaný kněz přestěhoval. Vedením spisu byl tehdy pověřen čtyřadvacetiletý pprap. Jiří Mlejnecký, který pracoval u tajné policie teprve od 1. července 1981. Dne 1. srpna 1983 navrhl, že se štramberským knězem usku-

Obálka svazku, do něhož příslušníci tajné policie několik let ukládali dokumenty o sledování a kontaktech s knězem Václavem Altrichterem. Zdroj: ABS

teční „operativní pohovor“, aby zjistil možnosti jeho případného získání za spolupracovníka StB. Návrh schválil jeho přímý nadřízený, zástupce náčelníka Okresní správy SNB pro StB Nový Jičín kpt. JUDr. Oldřich Krkoška. Celkem se podle citované zprávy plk. Šobáně uskutečnila tři setkání, jedno z nich také za účasti kpt. Krkošky.⁴

„NEVYJDE ODTUD ŽIVÝ“

Na počátku února 1984 navrhl pprap. Jiří Mlejnecký, aby byl Václav Altrichter získán ke spolupráci. Podle dochovaného „memoranda“ měl s příslušníky StB spolupracovat v budoucnosti údajně dobrovolně: *Proověřením jmenovaného a osobním stykem bylo zjiš-*

¹) RPP – roční prováděcí plán.

²) *Archiv bezpečnostních složek* (dále jen ABS), svazek „Pavel Šenk“, arch. č. 888056 MV; Návrh na zavedení spisu prověřované osoby, Karviná 3. 7. 1980.

³) Reg. č. 23982 Ostrava.

⁴) ABS, nezpracované přírůstky S StB Ostrava 1998, kart. 8; Rozkaz náčelníka S StB KS SNB Ostrava plk. Šobáně č. 5/1984.

těno, že má kladný poměr k socialistickému státnímu zřízení a má rovněž dobrý vztah ke Státní bezpečnosti a sám projevuje zájem pomoci v práci Bezpečnosti. U osob StB zájmu požívá plné důvěry.⁵

Návrh na získání nového spolupracovníka schválil 7. února 1984 zástupce náčelníka Správy StB Ostrava mjr. JUDr. Miroslav Náglík na základě doporučení kpt. Oldřicha Krkošky a zástupce náčelníka II. odboru Správy StB Ostrava mjr. Václava Richtera. Podle pokynu mjr. Náglíka měl být u jednání přítomen vedle pprap. Mlejneckého a kpt. Krkošky také náčelník 4. oddělení II. odboru Správy StB Ostrava kpt. František Bajer, který u „verbovky“ nakonec vůbec nebyl a později byl za tuto absenci kázeňsky potrestán. Naplánovaná událost se odehrála až o dva měsíce později. V sobotu 14. dubna 1984 přijeli okolo desáté hodiny dopoledne pprap. Mlejnecký a kpt. Krkoška autem do novojičínské čtvrtě Rybí, kde se domluvili s farářem Václavem Altrichterem, že ho vyzvednou o hodinu později ve Štramberku na faře. Mezitím oba příslušníci StB odjeli do Kopřivnice, kde vyjednali s vedoucím hotelu Stadion Rostislavem Vichrem, že jim přenechá pro jednání s knězem svou kancelář. Poté vyzvedli faráře ve Štramberku a zamířili přímo do kopřivnického hotelu.

Schůzka začala okolo jedenácté dopoledne a trvala nepřetržitě sedm hodin. Většinu času vedl jednání kpt. Krkoška, který se Václava Altrichtera snažil nejdříve „po dobrém“ přesvědčit k podepsání závazku ke spolupráci. Když příslušníci tajné policie neuspěli, začali faráři brutálně vyhrožovat: *Když nebyl přístupný přesvědčování, vyhrožovali mu, že bude zbaven státního souhlasu a půjde pracovat do kamenolomu, jeho synovec se nedostane na studia atp. Když ani to nepomáhalo, stupňovali tlak pohrůžkami násilím. Sám KTS⁶ uvedl členům komise, že s ním bylo jednáno nedůstojně, hrubě a krutě, že náčelník KRKOŠKA ho tahal za vlasy, po krku*

Text prohlášení, které Václav Altrichter po nátlaku napsal 14. dubna 1984

Prohlašuji, že ohlásím orgánům StB každý negativní jev, který by byl zaměřený proti Bezpečnosti, včetně církevně politické, tak i u oblasti obrany našich národů. Jsem si dále vědom, že veškeré informace, které se během styku s orgány Státní bezpečnosti do[ž]vím, je nutno považovat za oblast státního tajemství. Budu používat krycího jména Pavel Šenk.

Zdroj: ABS

mu jezdil řeznickým nožem, ohrožoval ho sekáčkem na maso a řekl, že ho bude mít v zádech. Když se nervově zhroutil a spadl se židle, polil ho kpt. KRKOŠKA vodou a křičel, že ho strčí do mrazicího boxu a nechá zmrznout. Řeznickým nožem, který měl v ruce, že mu rozpárá břicho, že mu vybijí zuby, nepodepíše-li prohlášení o spolupráci, nevyjde odtud živý.⁷ Nakonec si kpt. Krkoška nechal zavolat zástupkyni vedoucího hotelu Alenu Bordovskou a faráři vyhrožoval, že ho krivě obviní ze znásilnění. Po několika hodinách nakonec za přítomnosti vedoucího hotelu Rostislava Vichra farář souhlasil a závazek v pozměněné podobě podepsal. Teprve v 18 hodin večer odvezl pprap. Mlejnecký psychicky zhrouceného kněze domů. Kpt. Krkoška mezitím popíjel s vedoucím fernet a nechal Alenu Bordovskou podepsat prohlášení o mlčenlivosti. Pprap. Mlejnecký později napsal na základě pokynu kpt. Krkošky zfalšovaný záznam o provedené „verbovce“, podle něhož se jednání uskutečnilo za dodržení všech pravidel konspirace. Získávaný kněz měl mít pouze zpočátku obavu z prozrazení – po uklidnění údajně bez problémů závazek o spolupráci podepsal.

Dvanáct dnů po uskutečněné „verbovce“ byl v ostravském registru svazků upraven příslušný řádek, v němž byla vyznačena nová kategorie, ve které byl svazek od 26. dubna 1984 veden. Nový tajný spolupracovník měl podle tohoto záznamu používat krycí jméno „Pavel Šenk“.

„MALÁ SPOLEČENSKÁ NEBEZPEČNOST“

O brutálně vedené „verbovce“ se záhy začalo veřejně mluvit ve farnosti, kde Václav Altrichter působil. Farář byl jednáním s příslušníky tajné policie velmi otřesen a vyhledal psychiatrickou pomoc. O kopřivnickou událost se o měsíc později začali zajímat také nadřízení obou příslušníků StB.

V polovině května 1984 se na náčelníka II. odboru Správy StB Ostrava pplk. Josefa Gábu obrátil církevní tajemník Krajského národního výboru v Ostravě s informací, že se od novojičínského děkana dozvěděl o několikahodinovém jednání, které faráři Altrichterovi zabránilo sloužit večerní bohoslužbu. Na základě této zprávy o možné dekonspiraci si pplk. Gába nechal druhý den předložit dotyčný svazek a zjistil, že od „verbovky“ nebyla doposud uskutečněna žádná schůzka. Uložil proto obratem pprap. Mlejneckému, aby se s tajným spolupracovníkem sešel a podal hlášení, zda absence faráře na bohoslužbě měla nějaký ohlas u věřících. Po opakované urgenci donesl pprap. Mlejnecký nakonec zprávu, podle níž o schůzku 7. června 1984 požádal sám farář. V dokumentu bylo

⁵⁾ ABS, svazek „Pavel Šenk“, arch. č. 888056 MV; Memorandum, Nový Jičín 6. 2. 1984.

⁶⁾ KTS – kandidát tajné spolupráce.

⁷⁾ ABS, nezpracované přírůstky S StB Ostrava 1998, kart. 8; Rozkaz náčelníka S StB KS SNB Ostrava plk. Šobáně č. 5/1984.

Václav Altrichter (1937)

– římskokatolický kněz

Po absolvování Vyšší hudební školy pedagogické v Ostravě pracoval jako varhaník nejdříve ve Frenštátu, poté ve Velkém Újezdě a nakonec ve Frýdku-Místku. V roce 1968 začal studovat Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Olomouci, kterou absolvoval v roce 1973. Po vysvěcení na kněze začal ve stejném roce působit nejdříve jako koordinátor, později jako administrátor v řadě farností, např. ve Frýdku-Místku, Bohumíně (1975), Rožnově pod Radhoštěm (1981), Novém Jičíně (1982) a Štramberku (1983). V letech 1980–1984 byl sledován Státní bezpečností v akci „Ríša“.

Fotografie faráře Václava Altrichtera je součástí dochovaného svazku, který k němu vedla Státní bezpečnost. Zdroj: ABS

také uvedeno, že kněz byl nervově vyčerpán, a proto mu příslušníci StB nabídli, že spolupráce může být za měsíc, pokud se jeho stav nezlepší, ukončena. Jak se záhy ukázalo, ve skutečnosti se žádná schůzka neuskutečnila, neboť se farář odmítl s příslušníky StB nadále setkávat. O podrobnostech „verbovky“ se vedení ostravské StB definitivně dozvědělo v polovině června 1984 od tajného spolupracovníka „Vyškovského“, který byl patrně dobrým Altrichterovým známým. Svého řídicího důstojníka informoval také o tom, že se matka Václava Altrichtera údajně rozhodla napsat stížnost prezidentovi ČSSR.⁸

Náčelník Správy StB Ostrava plk. Šobáň se nakonec rozhodl celou kauzu důkladně prověřit. Dne 11. července 1984 jmenoval ze svých podřízených komisi ve složení: náčelník II. odboru pplk. Josef Gába (předseda), náčelník III. odboru pplk. ing. Miroslav Petr a referent specialista II. odboru mjr. Jan Vogl. V následujících dnech členové komise vyslechli řadu svědků, včetně pprap. Mlejneckého a kpt. Krkošky, kteří se zpočátku odvolávali na dokumenty uložené ve svazku. Teprve po několika dnech se rozhodli změnit svou výpověď a přiznali, že zprávy o „verbovce“ a červnové schůzce zfalšovali. Dne 1. srpna 1984 zaslal náčelník Správy StB Ostrava plk. Šobáň obšírnou zprávu o výsledcích činnosti komise a o uložených kázeňských trestech prvnímu náměstkovi ministra vnitra ČSSR genmjr. Jánů Kováčovi. Ten patrně nebyl s výsledkem zcela spokojený a rozhodl, aby ve vyšetřování pokračovala Inspekce ministra vnitra. O vyšetřování byl také pravidelně informován ministr vnitra ČSSR Vratislav Vajnar.

Dne 21. srpna 1984 vydal náčelník Krajské správy SNB Ostrava plk. František Kincl pokyn veliteli Inspekce náčelníka KS SNB Ostrava mjr. JUDr. Vlastimilu Burešovi, aby nechal svými podřízenými prošetřit podezření, zda příslušníci StB spáchali trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele. Vyšetřovatel ostravské inspekce mjr. Jaroslav Kaleta předložil závěrečnou zprávu o vyšetřování náčelníkovi Správy StB Ostrava plk. Šobáňovi již 10. září 1984. Podle jeho závěrů porušil kpt. Krkoška hrubě operativní směrnici A-oper-I-3 pro řízení spolupracovníků StB⁹ – postupoval zcela v rozporu s články 35 a 36 o získávání tajných spolupracovníků a dopustil se tak trestného činu zneužití-

Z operativní směrnice pro řízení spolupracovníků StB (1978)

Výchova tajných spolupracovníků musí být promyšlená, systematická a konkrétní. Přístup k jednotlivým tajným spolupracovníkům, zaměření a obsah výchovy i její metody volí pracovník kontrarozvědky s ohledem na osobnost tajného spolupracovníka, jeho charakterové rysy a vlastnosti, společenské postavení apod. Vychází z okolností a podmínek, za kterých byl tajný spolupracovník získán ke spolupráci, ze zkušeností ze styku a spolupráce s ním. Volí se individuální přístup s cílem, aby tajný spolupracovník získal k pracovníku kontrarozvědky naprostou důvěru, ve spolupráci byl iniciativní a ochotně předával výsledky splněných úkolů.

Zdroj: ABS

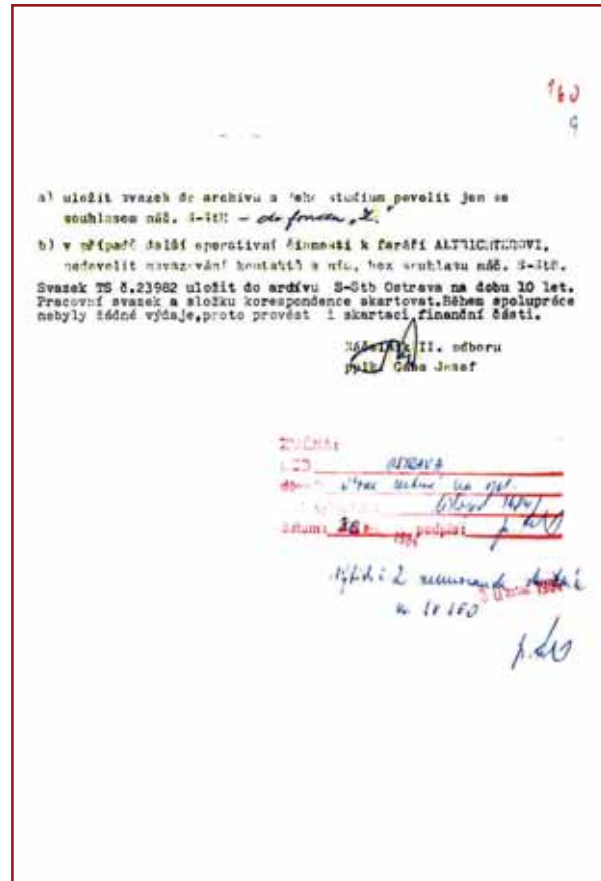
⁸⁾ Pod krycím jménem „Vyškovský“ je v ostravské evidenci svazků uveden jako „agent“ Pavel Dvořák (1951), reg. č. svazku 18204.

⁹⁾ K obsahu a interpretaci uvedené směrnice srov. ŽÁČEK, Pavel: *Přísně tajné. Státní bezpečnost za normalizace. Vybrané směrnice a metodické pokyny politické policie z let 1978–1989*. Votobia, Praha 2001, s. 27–51.

vání pravomoci veřejného činitele. Pprap. Mlejnecký se pak dopustil stejného trestného činu tím, že věc neohlásil. Vzhledem k údajně malé společenské nebezpečnosti,¹⁰ skutečnosti, že pachatelé nebyli nikdy předtím trestáni, mají dobrou pověst v bydlišti a že se „svědomitě společensky angažují“, navrhl mjr. Kaleta řešit celou záležitost pouze kázeňskými tresty.

Dne 18. září 1984 náčelník Inspekce ministra vnitra ČSSR genmjr. JUDr. František Roušal hlásil ministrowi vnitra ČSSR Vratislavu Vajnarovi, že vybrané řešení bylo zvoleno po dohodě s náčelníkem Správy StB Ostrava plk. Šobáněm. Ve stejné zprávě současně uvedl, že vyšetřovatel inspekce mjr. Kaleta navrhl, aby byl kpt. Krkoška propuštěn a pprap. Mlejnecký přeložen k jiné složce StB. Dne 1. listopadu 1989 byl

pprap. Mlejnecký na základě vlastní žádosti a po dohodě náčelníků Správ StB a VB Ostrava přesunut do funkce staršího inspektora Pořádkové služby Okresní správy VB Koprivnice. O devatenáct dnů později byl kádrovým rozkazem ministra vnitra ČSSR propuštěn kpt. Krkoška ze služebního poměru příslušníka SNB a současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady na získání kvalifikace ve výši 14 084 Kčs: *Podle závěrů komplexního hodnocení, které nabylo právní moci dne 12. 10. 1984, byl jmenovaný hodnocen jako nevyhovující z hlediska odborného profilu pro výkon služby ve Sboru národní bezpečnosti.*¹¹ Formální tečku za vyšetřováním případu učinil 18. prosince 1984 náčelník Inspekce ministra vnitra ČSSR genmjr. JUDr. František Roušal, který svému nadřízenému zaslal informa-

V návrhu na uložení svazku bylo příslušníkům tajné policie zakázáno navazovat nový kontakt s farářem Václavem Altrichterem bez svolení náčelníka Správy Státní bezpečnosti.

Zdroj: ABS

¹⁰⁾ Ohlasy „verbovky“ zjišťovalo podle zprávy plk. Šobáně z 10. září 1984 několik spolupracovníků StB (tajní spolupracovníci „Prostějovský“, „Vyškovský“, „Malý“ a důvěrník „Slezák“), podle nichž se v tomto období o případu mezi věřícími již nehovořilo. Nebylo také údajně zjištěno, že by o nátlaku na kněze byl informován olomoucký biskup. K prověřování kněze využili v létě 1984 příslušníci StB také odposlech (pramen „Přestavba“), patrně telefon na faře ve Štramberku. ABS, Vyšetřovací spis KS-00106/IN-84; zpráva náčelníka S StB Ostrava plk. Šobáně adresovaná veliteli Inspekce náčelníka KS SNB Ostrava mjr. Burešovi.

¹¹⁾ ABS, f. Rozkaz ministra vnitra (RMV); Kádrový rozkaz MV ČSSR č. 329/1984.

Oldřich Krkoška (1947)

– příslušník Státní bezpečnosti

Vyučil se lesařem, poté vystudoval Střední lesní technickou školu v Hranicích na Moravě. Po absolvování základní vojenské služby nastoupil v roce 1971 ke Sboru národní bezpečnosti. Nejdříve pracoval jako hlídkový příslušník Okresního oddělení VB v Karlových Varech. Od 28. srpna 1971 přijat jako člen do KSČ. Dne 1. února 1972 zařazen do funkce refe-

renta Okresního oddělení StB, kde pracoval na úseku kontrarozvědčné ochrany ekonomiky. V roce 1974 měl nastoupit k I. správě SNB (rozvědce). V roce 1975 byl přijat ke studiu na I. fakultu Vysoké školy SNB, kterou absolvoval v roce 1979 (o rok později vykonal rigorózní zkoušky a získal titul JUDr.). Poté pracoval ve funkci staršího referenta Odboru informací a analytiky sekretariátu FMV. Na vlastní žádost byl 1. dubna 1980 přeřazen do funkce staršího referenta Vysunuté skupiny StB Nový Jičín. Po skončení stáží na Správě StB Ostrava byl k 1. listopadu 1980 jmenován zástupcem náčelníka Okresní správy SNB Nový Jičín pro StB. V roce 1982 byl kázeňsky potrestán za emigraci tajného spolupracovníka. Za svou práci u StB byl opakovaně odměňován, například v prosinci 1983 za „svědomité plnění služebních úkolů“ obdržel 2000 Kčs. V tomto období pracoval jako lektor Okresního výboru KSČ v Novém Jičíně. Za nedodržení interních směrnic v případě „verbovky“ Václava Altrichtera a zneužití pravomoci veřejného činitele mu byl nejdříve snížen služební příjem o 10% na tři měsíce a 23. července byl zproštěn služby. K 19. listopadu 1984 byl na základě kádrového rozkazu ministra vnitra ČSSR propuštěn ze služebního poměru příslušníka SNB. Od roku 1996 byl stíhán Úřadem dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Policie ČR pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele. Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR z roku 2005 byl uvedený trestný čin prohlášen za promlčený. Zdroj: ABS

ci o učiněných krocích proti kpt. Krkoškovi a pprap. Mlejneckému.

Na podzim 1984 využilo kauzu vedení ministerstva vnitra ke kampani, pomocí níž měla být zlepšena práce operativních pracovníků s agenturou. Dne 8. října 1984 vydal náčelník Správy StB Ostrava plk. Šobán rozkaz, v němž uložil všem vedoucím funkcionářům, aby své podřízené seznámili s okolnostmi a vyšetřováním „verbovky“ Václava Altrichtera a současně je podrobně proškolili o všech ustanoveních příslušné směrnice. Její porušování mělo být v budoucnosti přísně trestáno. O případu se také zmínil ministr vnitra ČSSR Vratislav Vajnar na celostátní poradě 31. října 1984, kde apeloval na nutnost znalosti operativních směrnic: *V řadě případů je operativní pracovníci ani neznají a náčelníci důsledně nevyžadují a nekontrolují jejich plnění, a pokud kontrolují, nevyvozují z nedostatků závěry. S přepsaným projevem federálního ministra vnitra byli následně seznámeni všichni operativní pracovníci v celém Československu.*¹²

„UZAVŘENÁ CESTA“

Možnost postavit hlavní aktéry brutální „verbovky“ před soud se otevřela teprve po pádu komunistického režimu. Nejdříve se o tento případ bez kon-

krétních výsledků zajímaly od roku 1991 Inspekce ministra vnitra ČSFR a Generální prokuratura ČSFR. V roce 1993 bylo vyšetřování postoupeno Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování činnosti StB Úřadu vyšetřování Policie ČR.

Zpočátku vyšetřovatelé uvažovali, že obviní z trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele někdejšího pracovníka Inspekce náčelníka Krajské správy SNB mjr. Kaletu a bývalé vysoké funkcionáře ministerstva vnitra (velitele Inspekce náčelníka Krajské správy SNB mjr. Bureše, náčelníka Inspekce ministra vnitra ČSSR genmjr. Roušala a náčelníka

Ze zprávy náčelníka Správy StB Ostrava plk. ing. Josefa Šobáně pro I. náměstka ministra vnitra ČSSR genmjr. JUDr. Jána Kováče 1. srpna 1984

Dne 12. 7. 1984 [se] ve zprávě od TS „PROSTĚJOVSKÝ“ uvádí, že ALTRICHTER je rozřesený, po farnosti se nechává doprovázet nejméně jedním farníkem, aby nemohl být komunisty opět unesen. Ve farnosti jsou rozezleni na komunisty, že situace je horší jak za Hitlera, nikdo si není jist, zda se dočká zítřka na svobodě. Zdroj: ABS

¹²⁾ ABS, f. Správa StB KS SNB Hradec Králové; Závěry z celostátní poradě konané 31. 10. 1984 k problematice práce s agenturou.

40207 Jirka Šobáně
PRISNĚ TAJNE

R O Z K A Z
 náčelníka správy Státní bezpečnosti KS SNB
 v O s t r a v ě

výtisk 1

Ročník 1984 V Ostravě dne 8. října 1984 číslo: 5

**Závěry z případu porušení směrnic A-oper-I-3
 příslušníky správy StB KS SNB Ostrava**

Služba ve Sboru národní bezpečnosti je celospolečensky významnou činností. Klade na příslušníky vysoké požadavky po stránce politické, odborné, mravní i duševní. Vyžaduje, aby každý jednotlivec byl čestný, statečný a ukázněný, aby za všech okolností neochvějně chránil socialistické společenské a státní zřízení, zákonná práva občanů a veřejný pořádek. Ve vztahu k výkonu své funkce je jako veřejný činitel chráněn příslušným zákonným ustanovením.

Na druhé straně však ochrana socialistické zákonitosti vyžaduje přísný postih veřejného činitele, který zneužívá důvěry pracujícího lidu porušuje své povinnosti, působí společnosti nebo jednotlivci škodu a podlamuje důvěru občanů k orgánům socialistického státu, společnosti a osob, které za tyto orgány vystupují.

Tato základní kritéria jsou naprosto samozřejmá a srozumitelná pro drtivou většinu příslušníků. Rozhodující většina příslušníků Státní bezpečnosti KS SNB Ostrava přistupuje k plnění svých povinností uvědoměle, svědomitě, s plnou odpovědností a s vědomím důležitosti, významu a postavení, které Státní bezpečnosti v socialistické společnosti náleží.

První strana rozkazu náčelníka Správy Státní bezpečnosti KS SNB Ostrava plk. Josefa Šobáně, v němž je podrobně popsáno brutální jednání příslušníků tajné policie pprap. Jiřího Mlejneckého a kpt. Oldřicha Krkošky. Zdroj: ABS

Z vystoupení ministra vnitra ČSSR Vratislava Vajnara na celostátní poradě vedení StB 31. října 1984

Výslednost a účinnost práce agentury nevyhnutelně závisí na tom, jaký má agentura vztah k našemu zřízení. To znamená, že je třeba se orientovat na získávání tajných spolupracovníků, kteří s námi spolupracují z přesvědčení. Dostávám dost informací, které svědčí o tom, že daleko více se orientujeme na ty, kteří jsou kompromitováni, kteří potom přistupují ke spolupráci z různých osobních a spekulativních důvodů. Ve Státní bezpečnosti bychom se měli více opírat o ty, kteří spolupracují z přesvědčení. Ti nebudou zrazovat, ti nás nebudou dezinformovat, ti budou pracovat iniciativně a z jejich práce bude větší přínos. Jestliže ale získáme, jak o tom hovořil s. [Ján] Kováč, tajného spolupracovníka způsobem, že mu budeme vyhrožovat nožem nebo kompromitací, pak je to většinou málo efektivní.

Zdroj: ABS

Správy StB Ostrava plk. Šobáně), kteří v roce 1984 společně rozhodli o tom, že příslušníci StB kpt. Krkoška a ppor. Mlejnecký nebudou trestně stíháni. Nakonec byla ovšem pozornost soustředěna na hlavní aktéry „verbovky“, neboť se podle vyšetřovatelů ukázalo, že Václav Altrichter byl jejich jednáním trvale zdravotně postižen, a jejich trestný čin tak neměl být promlčen. Na základě návrhu vyšetřovatele Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Policie ČR podalo v září 1997 Okresní státní zastupitelství v Novém Jičíně na příslušníky StB obžalobu pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele.

Před soud se kauza dostala po průtazích až v září 1999. Po řadě stížností, dovolání a odvolání různých stran byl definitivní rozsudek vynesen teprve 15. května 2005. Nejvyšší soud ČR tehdy odmítl dovolání nejvyšší státní zástupkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, který se ztotožnil s rozsudkem nižšího soudu z prosince 2003, podle něhož nebyla trvalá diskriminace faráře prokázána, a proto byly stíhané trestné činy promlčeny. V tomto rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně jsou v závěru uvedeny věty, které je možné vnímat jako symbolické vyjádření výsledků nepříliš úspěšných snah o vyšetření a odsouzení zločinů komunismu: *Obžalovaní se dopustili trestného činu, který i po uplynutí delší doby od jeho spáchání zcela oprávněně vyvolal u široké veřejnosti negativní reakce a pohoršení. Cesta právního postihu tohoto jednání formou soudní represe je však ve vztahu k obžalovaným v důsledku promlčení uzavřena.*¹³

¹³⁾ Archiv autora; Rozsudek Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 10. 12. 2003, sp. zn. 4T 194/97.

Jiří Mlejnecký (1958)

– příslušník Státní bezpečnosti

Někdejší příslušník StB Jiří Mlejnecký odchází ze soudní síně. Jeho bývalý kolega Oldřich Krkoška se k Okresnímu soudu v Novém Jičíně nedostavil. Podle rozsudku oba spáchali závažný zločin, ale jejich jednání bylo promlčeno. Soud takto rozhodl 10. prosince 2003, kdy se připomínal Den lidských práv.

Zdroj: ČTK/Krzywoň Dan

Vystudoval Střední školu strojní a elektrotechnickou v Liberci. Po vykonání náhradní civilní služby nastoupil v roce 1977 do Pohotovostního pluku VB ČSR, kde absolvoval praporčickou školu. Dne 1. září 1979 byl přeřazen do funkce referenta útvaru „Lípa“ (ochrana prezidenta ČSSR). Na vlastní žádost byl 1. července 1980 přeřazen do funkce technika 3. oddělení III. odboru Správy pasů a víz Praha. Od 1. června 1981 působil ve funkci staršího inspektora u Pořádkové služby Okresního oddělení VB Kopřivnice Okresní správy SNB Nový Jičín. O měsíc později byl na vlastní žádost přeřazen do funkce referenta Vysunuté skupiny StB Nový Jičín, kde pracoval na úseku vnitřního zpravodajství. Za svou práci u StB byl opakovaně odměňován, například v prosinci 1983 za „svědomité plnění služebních úkolů“ obdržel 500 Kčs. Za nedodržení interních směrnic v případě „verbovky“ Václava Altrichtera a zneužití pravomoci veřejného činitele mu byl snížen služební příjem o 10 % na tři měsíce a od 1. listopadu 1984 byl přeložen do funkce staršího inspektora Pořádkové služby Okresního oddělení VB Kopřivnice. Od roku 1996 byl stíhán Úřadem dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Policie ČR pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele. Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR z roku 2005 byl uvedený trestný čin prohlášen za promlčený. Jiří Mlejnecký podle informací zveřejněných v tisku tehdy pracoval jako řadový policista v Kopřivnici.

Zdroj: ABS

D 1

Ostrava, 1984, 8. října – Rozkaz náčelníka Správy Státní bezpečnosti Krajské správy Sboru národní bezpečnosti v Ostravě plk. ing. Josefa Šobáně č. 5/1984.

[...]¹

**Závěry z případu porušení směrnic A-oper-I-3
příslušníky Správy StB KS SNB Ostrava**

Služba ve Sboru národní bezpečnosti je celospolečensky významnou činností. Klade na příslušníky vysoké požadavky po stránce politické, odborné, mravní i duševní. Vyžaduje, aby každý jednotlivec byl čestný, statečný a ukázněný, aby za všech okolností neochvějně chránil socialistické společenské a státní zřízení, zákonná práva občanů a veřejný pořádek. Ve vztahu k výkonu své funkce je jako veřejný činitel chráněn příslušným zákonným ustanovením.

Na druhé straně však ochrana socialistické zákonnosti vyžaduje přísný postih veřejného činitele, který zneužívaje důvěry pracujícího lidu porušuje své povinnosti, působí společnosti nebo jednotlivci škodu a podlamuje důvěru občanů k orgánům socialistického státu, společnosti a osobám, které za tyto orgány vystupují.

Tato základní kritéria jsou naprosto samozřejmá a srozumitelná pro drtivou většinu příslušníků. Rozhodující většina příslušníků Státní bezpečnosti KS SNB Ostrava přistupuje k plnění svých povinností uvědoměle, svědomitě a s plnou odpovědností a s vědomím důležitosti, významu a povahy, které Státní bezpečnosti v socialistické společnosti náleží.

Přesto však došlo v 1. polovině t. r. [1984] v našem kraji k případu hrubého porušení směrnic pro práci s tajnými spolupracovníky kontrarozvědky (A-oper-I-3) a ke spáchání trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) a c) tr. zákona.

Dne 1. 8. 1983 uskutečnil ppprap. Jiří MLEJNECKÝ z VS StB² Nový Jičín na základě návrhu schváleného zástupcem náčelníka OS SNB Nový Jičín pro StB kpt. JUDr. Oldřichem KRKOŠKOU operativní pohovor s duchovním s cílem prověřit jeho vztah k orgánům SNB, k církevním hodnostářům a k osobám státobezpečnostního zájmu. Po třech pohovorech, z nichž jednoho se zúčastnil i kpt. JUDr. KRKOŠKA, prověrkách a operativním šetření zpracoval 6. 2. 1984 návrh na získání ke spolupráci. V návrhu zhodnotil výsledek prověrky kandidáta, jeho vztahy na zájmové osoby především z řad reakčních duchovních a řeholnic a jeho vhodnost ke spolupráci. Kandidát byl hodnocen jako osoba s kladným vztahem k pracovníkům SNB, dosavadní styky s orgány nikomu nevyzradil, má důvěru zájmových osob a splňuje všechny ostatní požadavky kandidáta verbovky.

Návrh byl schválen dne 7. 2. 1984 zástupcem náčelníka S StB mjr. JUDr. [Miroslav] NÁGLÍKEM s podmínkou, že se verbovky zúčastní náčelník 4. oddělení II. odboru S StB kpt. František BAJER. Dne 24. 4. 1984 byla kpt. JUDr. KRKOŠKOU předložena správě StB Ostrava zpráva o získání ke spolupráci ze dne 16. 4. 1984, v níž se uvádí, že vázání bylo provedeno 14. 4. 1984 kpt. JUDr. Oldřichem KRKOŠKOU za přítomnosti ppprap. Jiřího MLEJNECKÉHO v předem zajištěné místnosti za dodržení všech zásad konspirace. V průběhu jednání byl rozebrán dosavadní styk. Kandidát údajně vyjádřil obavy z možného vyzrazení, ale po vysvětlení, že jeho obavy jsou neopodstatněné, se uklidnil a vyjádřil se, že chce být dobrým knězem, ale i dobrým občanem státu, má úctu k Bezpečnosti, a proto je ochoten s orgány Státní bezpečnosti spolupracovat. Na požádání orgánů o tom sepsal vlastnoručně prohlášení a zvolil si krycí jméno. V závěru jednání byly projednány zásady spolupráce s důrazem na konspiraci, byla stanovena linie chování TS³ v prostředí, upřesněn úkol ke konkrétním osobám, předáno telefonní číslo pro spojení s řídicím orgánem, heslo pro kontakt a sjednána další schůzka.

1) Rukou vpravo připsáno: *Výtisk č. 1.*

2) VS StB – vysunutá skupina Státní bezpečnosti.

3) TS – tajný spolupracovník.

Podle této zprávy o verbovce bylo vše v pořádku a kandidát byl řádně po schválení zaregistrován jako agent.

Zhruba za měsíc po verbovce byl získán II. odborem zdejší správy StB poznatek, který signalizoval, že při zmíněné verbovce došlo k dekonspiraci. Protože od verbovky nebyla uskutečněna další schůzka, vyžádal si náčelník II. odboru pplk. [Josef] GÁBA k prostudování osobní svazek spolupracovníka a vysvětlení řídicího orgána. Uložil provést schůzku a vyjasnit podezření z dekonspirace. Uskutečnění této schůzky bylo pplk. GÁBOU několikrát urgováno. Teprve 8. 6. 1984 předložil kpt. JUDr. KRKOŠKA zprávu o schůzce s TS. Uvádí se v ní, že TS žádal, aby příslušníci přišli za TS na faru. Tam jim sdělil, že se o styku s orgány dne 14. 4. 1984 (v den verbovky) svěřil své matce, a ta zařídila, aby v ten den za něho odsloužil mši jiný duchovní. Nikdo jiný se prý nezajímal, kde v ten den (v době verbovky) KTS⁴ byl. Z toho vyplývá, že nedošlo k dekonspiraci. TS údajně uvedl, že je nervově vyčerpán, potřebuje klid. Proto byl dotázán, zda chce spolupráci ukončit. Byla mu dána doba 1 měsíce, aby si věc zvážil. Pokud se se spoluprací nevyrovná, bude tato ukončena.

Krátce nato byly II. odborem zdejší správy získány z několika míst další poznatky, které potvrzovaly dekonspiraci zájmů StB a podle nichž s kandidátem v průběhu verbovky bylo hrubě nakládáno, slib o spolupráci byl vynucován za použití psychického i fyzického nátlaku a že se kandidát v průběhu jednání několikrát zhroutil.

Náčelník správy StB proto [11. 7. 1984] ustanovil k prošetření věci komisi ve složení: pplk. Josef GÁBA, pplk. ing. Miroslav PETR a mjr. Jan VOGL. Za přítomnosti členů komise náčelník správy StB plk. ing. Josef ŠOBÁŇ osobně žádal od kpt. JUDr. KRKOŠKY a pprap. Jiřího MLEJNECKÉHO, aby pravdivě popsali průběh verbovky. Jak pprap. MLEJNECKÝ, tak kpt. JUDr. KRKOŠKA popřeli jakékoliv porušení směrnic. Odvolali se na dokumentaci v osobním svazku TS a tvrdili, že zprávy tam uložené se zakládají na pravdě. Nic podstatného k objasnění záležitosti neuvodli.

S ohledem na závažnost poznatků o neseriózním jednání kpt. JUDr. KRKOŠKY a pprap. MLEJNECKÉHO, které byly získány z několika nezávislých a důvěryhodných pramenů, bylo členy komise provedeno šetření, které původní podezření potvrdilo. Komise zjistila, že v průběhu verbovky postupovali kpt. JUDr. KRKOŠKA a pprap. MLEJNECKÝ v rozporu s platnými předpisy, že zpráva o průběhu vázání hrubě zkresluje skutečnost, že zpráva o schůzce s datem 8. 6. 1984 je smyšlená, protože se schůzka vůbec nekonala, a že i některé další dokumenty založené v osobním svazku jsou zkreslené. Teprve potom doplnili kpt. JUDr. KRKOŠKA a pprap. MLEJNECKÝ svá vyjádření, v nichž doznali, že verbovka neměla hladký průběh, kandidát odmítal napsat prohlášení o spolupráci a dle jejich vyjádření „musel být k tomu dotlačen“.

S ohledem na závažnost zjištěných skutečností informoval náčelník správy StB o případě I. náměstka MV ČSSR genmjr. JUDr. Jána KOVÁČE. Ministrem vnitra ČSSR bylo rozhodnuto prošetřit postup pracovníků StB z Nového Jičína Inspekcí MV ČSSR. Šetřením IN MV ČSSR bylo zjištěno, že v případě verbovky KTS č. sv. 23982:

- 1) došlo k dekonspiraci styku orgánů StB s KTS již od prvního pohovoru. Kontakty KTS uskutečňovali pracovníci za přítomnosti jeho matky, nebo jejím prostřednictvím. Zajištění místností, kde měla verbovka probíhat, se dělo na poslední chvíli, těsně před verbovkou, nepromyšleně, bez jistoty, že její průběh nebude rušen nepovolanými osobami. Nesprávně byla odhadnuta doba potřebná k jednání. Kpt. JUDr. KRKOŠKA předpokládal, že jednání bude trvat nejdéle hodinu. Kandidáta verbovky odvezli z fary v 11.00 hodin a zpět ho dovezli po 19.00 hodině. Přitom oba věděli, že kandidáta čekají v kostele věřící (byla sobota) a na faře hosté z řad duchovních a laiků;
- 2) vůči kandidátovi bylo v průběhu verbovky použito hrubého psychického nátlaku a pohrůzek fyzickým násilím. KTS tvrději odmítal napsat prohlášení o spolupráci. Když nebyl přístupný přesvědčováním, vyhrožovali mu, že bude zbaven státního souhlasu a půjde pracovat do kamenolomu, jeho synovec se nedostane na studia atp. Když ani to nepomáhalo, stupňovali tlak pohrůzkami ná-

⁴⁾ KTS – kandidát tajné spolupráce. Nejedná se v tomto případě o řádnou kategorii tajného spolupracovníka – Václav Altrichter byl nejdříve od roku 1980 sledován jako „prověřovaná osoba“ a teprve po nátlakové „verbovce“ v dubnu 1984 byl příslušný spis přeregistrován do kategorie „agent“.

silím. Sám KTS uvedl členům komise, že s ním bylo jednáno nedůstojně, hrubě a krutě, že náčelník KRKOŠKA ho tahal za vlasy, po krku mu jezdil řeznickým nožem, ohrožoval ho sekáčkem na maso a řekl, že ho bude mít v zádech. Když se nervově zhroutil a spadl se židle, polil ho kpt. KRKOŠKA vodou a křičel, že ho strčí do mrazícího boxu a nechá zmrznout. Řeznickým nožem, který měl v ruce, že mu rozpárá břicho, že mu vybijí zuby, nepodepíše-li prohlášení o spolupráci, nevyjde odtud živý;

3) kpt. JUDr. KRKOŠKA přivedl do místnosti mladou ženu (zaměstnankyni hotelu)⁵ a obviňoval kandidáta, že chtěl ženu znásilnit, o čemž svědčí otisky jeho řídkých zubů na jejím těle. Potom přivedl kpt. JUDr. KRKOŠKA do místnosti další osobu v bílém plášti, řekl, že je to lékař (byl to vedoucí hotelu⁶), který dá kandidátovi injekci, po které bude povolnější. Když kandidát padal ze židle, označil to kpt. JUDr. KRKOŠKA za simulaci a nařídil pprap. MLEJNECKÉMU, aby podržel na zemi vedle židle, na které KTS seděl, řeznický nůž hrotem nahoru, ať na něj KTS upadne. Poté kandidát přestal s kpt. JUDr. KRKOŠKOU a pprap. MLEJNECKÝM komunikovat. Vůbec jim neodpovídal, nereagoval na ně;

4) kpt. JUDr. KRKOŠKA zašel do vedlejší kanceláře a tuto skutečnost sdělil vedoucímu hotelu s tím, že již neví, co s ním má dělat. Na dotaz vedoucího hotelu, o co vlastně jde, co je cílem jednání, řekl kpt. JUDr. KRKOŠKA, že je to farář a nechce podepsat slib o spolupráci. Vedoucí hotelu řekl, že to s ním zkusí sám. Zašel za kandidátem a ptal se, proč je tak zatvrzelý, že od něho příslušníci SNB nic strašného nepožadují, ať napíše žádané prohlášení a může jít domů. Četl mu hlasitě text připraveného prohlášení o spolupráci. KTS měl zejména výhrady ke dvěma větám. Vedoucí po konzultaci s kpt. JUDr. KRKOŠKOU řekl kandidátovi, že to může být bez těchto dvou vět. Nadiktoval kandidátovi připravený text a ten podle toho napsal vlastnoruční prohlášení včetně krycího jména a své plné adresy. Potom odvezli kandidáta zpět na jeho faru.

Provedeným šetřením Inspekce MV ČSSR bylo zjištěno, že kpt. JUDr. Oldřich KRKOŠKA a pprap. Jiří MLEJNECKÝ při získávání uvedeného KTS ke spolupráci postupovali v rozporu s operativní směrnicí A-oper-I-3, zejména s čl. 36 a 37 o způsobu získávání tajných spolupracovníků. Kpt. JUDr. KRKOŠKA jako veřejný činitel vykonával svou pravomoc v rozporu se zákonem a dopustil se tímto jednáním tr. činu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) a c) tr. zákona.

Pprap. MLEJNECKÝ, který se jednání zúčastnil tím, že věc neohlásil, jako veřejný činitel nesplnil povinnost vyplývající z jeho pravomoci, se dopustil tr. činu ve smyslu § 158 odst. 1 písm. c) tr. zákona.

Protože věc byla postoupena náčelníku správy StB ke kázeňskému vyřízení, byl případ uzavřen s tím, že:

- zástupce náčelníka OS SNB Nový Jičín pro StB kpt. JUDr. Oldřich KRKOŠKA byl kázeňsky potrestán, komplexně vyhodnocen jako nevyhovující pro další službu ve SNB a bylo rozhodnuto o jeho propuštění ze služeb SNB;
- pprap. Jiří MLEJNECKÝ byl kázeňsky potrestán a bude přeřazen na jiný útvar SNB;
- náčelník 4. odd. II. odboru správy StB kpt. František BAJER byl kázeňsky potrestán za nesplnění pokynu zástupce náčelníka správy StB zúčastnit se na verbovce.

Tento zcela ojedinělý a výjimečný případ mj. ukázal závažné nedostatky v úrovni morálně-politických a odborných kvalit kpt. JUDr. Oldřicha KRKOŠKY a pprap. Jiřího MLEJNECKÉHO, především v tom, že zmínění pracovníci StB psali nepravdivé dokumenty, obelhávali své nadřízené, nerespektovali jejich pokyny. Mimo to se u nich projevovale nízká politická a profesionální úroveň a nevyhovující charakterové vlastnosti. Proto musí být tento odsouzeníhodný případ výstrahou a poučením pro všechny příslušníky.

Na základě rozboru případu hrubého porušení směrnic pro práci s tajnými spolupracovníky kontrarozvědky kpt. JUDr. Oldřichem KRKOŠKOU a pprap. Jiřím MLEJNECKÝM z vysunuté skupiny operativních pracovníků správy StB u OS SNB Nový Jičín v případě verbovky KTS č. sv. 23982 uklá-

⁵⁾ Zástupkyně vedoucího hotelu Stadion Alena Bordovská.

⁶⁾ Vedoucí hotelu Stadion Rostislav Vichera.

dám náčelníkům I., II., III. odboru S StB, náčelníkům oddělení těchto odborů a zástupcům náčelníků OS SNB pro StB:

- a) proškolit prokazatelně tento rozkaz se všemi podřízenými operativními pracovníky do 31. 10. 1984;
- b) v rámci odborně bezpečnostní přípravy proškolit se všemi operativními pracovníky postupně a podrobně do 31. 12. 1984 všechna ustanovení směrnice A-oper-I-3 a nadále je proškolovat každoročně;
- c) zvýšit náročnost na dodržování směrnice A-oper-I-3 v procesu, výběru, prověrky a osobního styku s KTS z hlediska posuzování objektivnosti a serióznosti hodnocení předkládaných materiálů a návrhů;
- d) zvýšit nároky při posuzování návrhů na verbovky KTS, zejména z hlediska vhodnosti a spolehlivosti KTS, motivace spolupráce, výběru místa verbovky a taktiky jejího provádění;
- e) zajistit u všech podřízených náčelníků a operativních pracovníků respektování a důsledné plnění pokynů vyšších náčelníků na operativních návrzích a dokumentech a jejich plnění důsledně kontrolovat;
- g) vyvozovat přísné závěry z každého případu porušení směrnic pro práci s tajnými spolupracovníky kontrarozvědky.

Tento rozkaz nabývá účinnosti dnem vydání.

Náčelník správy StB
plk. ing. Josef Šobáň⁷

Vyhotoveno 1x pro S StB

[...]⁸

ABS, nezpracované přírůstky S StB Ostrava 1998, kart. 8, 19 stran A4 strojopisu.

⁷⁾ Nečitelný podpis.

⁸⁾ Připsáno rukou v kolonce „Opatření učiněná k provedení rozkazu“ s datem 9. 10. 1984 a nečitelným podpisem: Záznam: S rozkazem byli seznámeni náčelníci a operativní pracovníci StB v rámci KS SNB. Ná[čelník] VO s. Dvořák zajistí prezentaci z OBP a oper[ativních] pracovníků a zašle rozkaz k proškolení s těmi oper[ativními] pracovníky, kteří se OBP nezúčastní do 31. 1. 1985.